

בית משפט השלום בחיפה

ג' סיוון תשפ"ג, 23 מאי 2023

ת"ט 23-01-32495 מלכה נ' קרקי

תיק חיצוני: 525888-12-22

בפני **כבוד הרשם הבכיר, בנימין בן סימון**

תובע – משיב **שאן מלכה**

נגד

נתבע – מבקש **נאדר קרקי**

פסק דין

התובע הוא עוסק מורשה המפעיל עסק בשם פתרונות פיננסיים.

בית העסק פועל לאתר כספים אשר שייכים ללקוחותיו בחברות ביטוח ובגופיים מוסדיים שונים. בית העסק גובה עמלה בסך של 10% מהסכומים שהוא מאתר.

מתצהיר הנתבע עולה שפנה אל בית העסק ובית העסק איתר עבורו כספים בסכום של 12,000 ש"ח. ואולם, הנתבע סירב לשלם לבית העסק את העמלה בגין כספים שאיתר עבורו.

לטענת הנתבע בתצהירו, הוא פנה לבית העסק וביקש הלוואה. נציגה מבית העסק דיברה אתו על הלוואה, אבל הציעה לו לאתר כספים עבורו: "אמרה לי שזה יעזור לי בקבלת הלוואה לכן הסכמת". "אמרו לי שיש לי כסף בקופת המדינה בסכום של 12,000 מגיע להם 2,400 ש"ח. לא הסכמת".

לאחר עיון בטענות הצדדים החלטתי הינה לדחות את ההתנגדות. להלן טעמי לכך;

סעיף 81א(ג) לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967 קובע, כי התנגדות לביצוע שטר על סכום קצוב, או תביעה בסכום קצוב, המועברת לבית משפט, דינה כדין בקשת רשות להתגונן בסדר דין מקוצר. אשר על כן יש לבחון את ההתנגדות בהתאם להלכות שנקבעו לעניין סדר דין מקוצר.

"הנחת המוצא היא כי הנטל בו נושא מבקש הרשות להתגונן קל הוא. הוא "איננו נדרש להוכיח את גרסתו, אלא רק להראות הגנה אפשרית", והרשות תוענק לו כאשר "התצהיר על

בית משפט השלום בחיפה

ג' סיוון תשפ"ג, 23 מאי 2023

ת"ט 23-01-32495 מלכה נ' קרקי

תיק חיצוני: 525888-12-22

פניו (יחד עם החקירה הנגדית, כשמתקיימת) מגלה טענה, שאם תוכח במשפט תהווה הגנה מפני התביעה" (ע"א 518/87 פטלז'אן נ' בנק איגוד לישראל בע"מ [פורסם בנבו] (25.11.1993)).

יחד עם זאת על מנת "להראות הגנה אפשרית אין די בהצגת טענות כלליות. ניתן לסכם את עמדת הפסיקה בעניין באופן הבא: מבקש הרשות להתגונן רשאי להסתפק בטענות הגנה- לכאורה ולו בדוחק, אך עליו להתכבד ולפרט בתצהיר מטעמו את העובדות שעליהן מבוססות טענותיו (וראו ע"א 6514/96 חניון המרכבה חולון בע"מ נ' עיריית חולון, פ"ד נג(1) 390, 399 (1999); ע"א 5063/08 מ. ציג בע"מ נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ, [פורסם בנבו] פסקה 8 (21.12.2011); רע"א 3912/12 אייקום תקשורת בע"מ נ' בנק הפועלים בע"מ, [פורסם בנבו] פסקה 5 (11.11.2012)). הנטל המוטל על המבקש אינו רב, אך הוא קיים." [רע"א 8123/18 זריהן נ' עמידר החברה הלאומית לשיכון בישראל בע"מ (פורסם בנבו, 11.12.18)].

התובע הציג הסכם, עליו חתם הנתבע, ולפיו אכן בגין איתור כספים צריך לשלם הלקוח סך של 10% מכלל הכספים הניתנים למימוש. הנתבע לא מכחיש את חתימתו. כידוע, ההלכה בעניין חתימה על מסמך הינה בהתאם לעניין ע"א 6799-02 משולם יולזרי נ' בנק המזרחי המאוחד בע"מ, סניף בורסת היהלומים, פ"ד נח(2) 145:

" כלל הוא כי אדם החותם על מסמך מוחזק כמי שקרא אותו והבין את תוכנו וכי חתם עליו לאות הסכמתו, בייחוד כאשר מדובר במסמך מהותי ביחס לנכסיו, דוגמת שטר משכנתה (ע"א 1513/99 דטיאשוילי נ' בנק לאומי לישראל בע"מ [1]; ע"א 6645/00 עו"ד ערד נ' אבן [2]). עוד נפסק כי המבקש לסתור חזקה זו צריך להוכיח את גירסתו בראיות פוזיטיביות כאפשרות קרובה (ראו: ע"א 1513/99 הנ"ל [1] וכן ע"א 1548/96 בנק איגוד לישראל בע"מ נ' לופו [3])."

מכל המקובץ, עולה שדין ההתנגדות להידחות זאת שכן לנתבע אין כל הגנה מפני התביעה שהוגשה כנגדו. הנתבע מודה כי הוא התחייב כלפי התובע, ומשהתובע ביצע את חלקו ואיתר כספים עבור הנתבע, זה האחרון צריך לשלם את העמלה שהתחייב לשלם.

מורה לדחות את ההתנגדות ולשפעל את תיק ההוצל"פ.

מורה כי הנתבע ישלם לתובע הוצאות בסך של 300 ₪ תוך 20 יום ממסירת פס"ד זה.

בית משפט השלום בחיפה

ג' סיוון תשפ"ג, 23 מאי 2023

ת"ט 23-01-32495-מלכה נ' קרקי

תיק חיצוני : 525888-12-22

בנימין בן סימון, רשם בכיר

